

Fælles regler for kontrakten om international befordring af passagerer med jernbane

(CIV - bilag A til konventionen)

Kapitel 1

Generelle regler

Artikel 1

Anvendelsesområde

- § 1 Nærværende fælles regler gælder for enhver kontrakt om befordring af passagerer med jernbane mod betaling eller uden betaling, når afrejsestedet og bestemmelsesstedet ligger i to forskellige medlemslande. Dette gælder, uanset hvor kontraktens parter har hovedsæde eller hjemsted og ligeledes uafhængigt af deres nationalitet.
- § 2 Når en international befordring, for hvilken der er indgået en enkelt befordringskontrakt, ud over den grænseoverskridende jernbanebefordring også omfatter vejtransport eller transport ad indre vandveje i national trafik i et medlemsland, gælder nærværende fælles regler.
- § 3 Når en international befordring, for hvilken der er indgået en enkelt befordringskontrakt, ud over jernbanebefordring også omfatter søtransport eller grænseoverskridende transport ad indre vandveje, gælder nærværende fælles regler, hvis søtransporten eller transporten ad indre vandveje foregår på linier, der er opført på de strækningslister, der er omtalt i konventionens artikel 24, § 1.
- § 4 Nærværende fælles regler gælder ligeledes, for så vidt angår operatørens ansvar i tilfælde af passagerers død eller tilskadekomst, for personer der ledsager en forsendelse, som befordres i henhold til fælles regler CIM.
- § 5 Nærværende fælles regler gælder ikke for befordring mellem stationer beliggende på tilgrænsende staters territorium, når disse stationers infrastruktur forvaltes af en eller flere infrastrukturforvaltere, som hører hjemme i en og samme af disse stater.
- § 6 Enhver deltagende stat i en konvention vedrørende international befordring af passagerer med jernbane, der er sammenlignelig med nærværende fælles regler, kan ved ansøgning om tiltrædelse af konventionen erklære, at den kun vil anvende disse fælles regler for befordring, der foregår på en del af jernbaneinfrastrukturen på dens territorium. Denne del af infrastrukturen skal være klart defineret og have forbindelse til jernbaneinfrastrukturen i et medlemsland. Når en stat har afgivet ovennævnte erklæring, gælder fælles regler kun på følgende betingelser:
- a) afrejsestedet og bestemmelsesstedet samt transportruten anført i kontrakten skal befinde sig på den omtalte infrastruktur eller
 - b) den nævnte infrastruktur forbinder to medlemslandes infrastrukturer og er fastsat som transitroute i befordringskontrakten.
- § 7 En stat, der har afgivet en erklæring som omtalt i § 6, kan til enhver tid trække den tilbage ved at underrette depositaren. Denne tilbagekaldelse træder i kraft en måned efter den dato, på hvilken depositaren underretter medlemslandene. Erklæringen bliver ugyldig, når den konvention, der er omtalt i § 6, første sætning, ikke længere er gældende for den pågældende stat.

Artikel 2

Erklæring vedrørende ansvaret for passagerers død og tilskadekomst

- § 1 Hver stat kan til enhver tid erklære, at den med hensyn til passagerer, der kommer ud for ulykkestilfælde på dens territorium, ikke agter at anvende samtlige bestemmelser vedrørende operatørens ansvar i tilfælde af passagerers død eller tilskadekomst, når disse personer er statsborgere eller har fast bopæl i denne stat.
- § 2 En stat, der har afgivet en erklæring som omtalt i § 1 kan til enhver tid trække den tilbage ved at underrette depositaren. Denne tilbagekaldelse træder i kraft en måned efter den dato, på hvilken depositaren underretter medlemslandene.

Artikel 3

Definitioner

I nærværende fælles regler betegner udtrykket:

- a) “operatør” den kontraktlige transportør, med hvem passageren har indgået befordringskontrakten i henhold til fælles regler, eller en efterfølgende operatør, som er ansvarlig på grundlag af denne kontrakt;
- b) “stedfortrædende operatør” en transportør, der ikke selv har indgået befordringskontrakten med den rejsende, men som af den under litra a) nævnte operatør helt eller delvis har fået overdraget udførelsen af jernbanebefordringen;
- c) “almindelige befordringsbetingelser” de betingelser, der gælder for operatøren i form af almindelige betingelser eller i form af gældende tariffer i hvert enkelt medlemsland og som i kraft af indgåelsen af befordringskontrakten er blevet en del af denne;
- d) “køretøj” et motorkøretøj eller en påhængsvogn, der befordres i tilknytning til befordring af passagerer.

Artikel 4

Undtagelsesbestemmelser

- § 1 Medlemslandene kan indgå aftaler, der fastsætter undtagelsesbestemmelser fra nærværende fælles regler vedrørende befordring udelukkende mellem to stationer beliggende på hver sin side af grænsen, når der ikke ligger en anden station på strækningen mellem disse.
- § 2 For befordring mellem to medlemslande og hvor transporten går gennem et ikke-medlemsland, kan de berørte stater indgå aftaler, der afviger fra nærværende fælles regler.
- § 3 Med forbehold for andre bestemmelser i folkeretten kan to eller flere medlemslande fastsætte indbyrdes betingelser, på hvilke operatører er forpligtet til at befordre passagerer, rejsegods, dyr eller køretøjer i trafik mellem de pågældende stater.
- § 4 De aftaler, der er nævnt i §§ 1 til 3 samt deres ikrafttræden, skal meddeles Den mellemstatslige organisation for internationale Jernbanebefordringer. Organisationens generalsekretær underretter medlemslandene og interesserede virksomheder herom.

Artikel 5

Bindende retsregler

Medmindre der i nærværende fælles regler er taget forbehold, er enhver bestemmelse, som ville kunne undtage fra disse fælles regler, ugyldig. Sådanne bestemmelsers ugyldighed medfører ikke, at andre betingelser i befordringskontrakten er ugyldige. Uagtet dette forhold kan en operatør påtage sig et større ansvar eller større forpligtelser end de, der omtales i nærværende fælles regler.

Kapitel II

Indgåelse og udførelse af kontrakt om befordring

Artikel 6

Kontrakt om befordring

- § 1 Gennem befordringskontrakten forpligter operatøren sig til at befordre passageren og i givet fald rejsegods og køretøjer til bestemmelsesstedet og til at udlevere rejsegods og køretøjer på bestemmelsesstedet.
- § 2 Befordringskontrakten skal bevises ved en eller flere rejsehjemler, der udleveres til passageren. Uden hensyn til artikel 9 kan hverken fravær, fejl ved eller tab af rejsehjemmel dog sætte spørgsmål ved, om kontrakten eksisterer eller er gyldig, da den altid er underlagt nærværende fælles regler.
- § 3 Rejsehjemlen bekræfter, indtil det modsatte er bevist, befordringskontraktens indgåelse og indhold.

Artikel 7

Rejsehjemmel

- § 1 De almindelige betingelser for befordring fastsætter form og indhold af rejsehjemler samt det sprog de skal trykkes på og de skrifttyper de skal udfyldes med.
- § 2 På rejsehjemlen skal som minimum anføres:
- a) operatøren eller operatørerne;
 - b) oplysning om at befordringen sker i henhold til nærværende fælles regler, uanset enhver modstående bestemmelse; dette kan ske ved angivelsen CIV;
 - c) enhver anden angivelse, der er nødvendig for at bevise indgåelsen og indholdet af befordringskontrakten, og gøre det muligt for passageren at gøre sine krav gældende i henhold til kontrakten.
- § 3 Passageren bør ved modtagelsen af rejsehjemlen sikre sig, at den er udfærdiget efter dennes anvisning.
- § 4 Rejsehjemlen kan overdrages, hvis den ikke er personlig og hvis rejsen ikke er påbegyndt.
- § 5 Rejsehjemlen kan udfærdiges ved elektronisk registrering af data, der kan omformes til læsbare skrifttegn. De metoder, der anvendes ved registrering og behandling af data skal være funktionelt ligestillede, særlig med hensyn til beviskraft af rejsehjemlen, som er repræsenteret ved disse data.

Artikel 8

Betaling og tilbagebetaling af prisen for befordring

- § 1 Medmindre andet er aftalt mellem passageren og operatøren skal prisen for befordringen erlægges forud.
- § 2 De almindelige betingelser for befordring fastsætter under hvilke betingelser der kan ske tilbagebetaling af befordringsprisen.

Artikel 9

Ret til befordring. Udelukkelse fra befordring

§ 1 Lige fra rejsens påbegyndelse skal passageren være forsynet med en gyldig rejsehjemmel og denne skal forevises ved kontrol af rejsehjemler. De almindelige betingelser for befordring kan fastsætte:

- a) at en passager, der ikke kan fremvise gyldig rejsehjemmel, ud over befodringsprisen skal betale et tillæg;
- b) at en passager, der nægter straks at betale befodringsprisen eller tillægget, kan nægtes befordring;
- c) om og under hvilke betingelser en tilbagebetaling af tillægget kan finde sted.

§ 2 De almindelige betingelser for befordring kan bestemme, at man kan nægte befordring af eller udelukke fra påbegyndt befordring passagerer, der:

- a) udgør en fare for sikkerheden og togdriftens korrekte gennemførelse eller for de andre passagerers sikkerhed,
- b) på uacceptabel måde generer de andre passagerer,

og at disse passagerer hverken har ret til tilbagebetaling af befodringsprisen eller af den pris de har betalt for befordring af deres rejsegods.

Artikel 10

Opfyldelse af administrative formaliteter

Passageren skal overholde de af told- og andre administrative myndigheder krævede formaliteter.

Artikel 11

Aflysning og forsinkelse af tog. Svigtende forbindelse

Operatøren skal i givet fald påtegne rejsehjemlen om at toget er aflyst eller at der er svigtende forbindelse.

Kapitel III

Befordring af håndbagage, dyr, rejsegods og køretøjer

Afsnit I

Fælles bestemmelser

Artikel 12

Genstande og dyr, der kan medtages

§ 1 Passageren kan medtage genstande som let kan bæres (håndbagage) samt levende dyr i overensstemmelse med almindelige befodringsbetingelser.

Desuden kan passageren medtage uhåndterlige genstande i overensstemmelse med de særlige betingelser omtalt i almindelige befodringsbetingelser. Følgende kan ikke medtages: genstande eller dyr der er til gene eller besvær for de andre passagerer eller forårsager skade.

§ 2 Passageren kan forsende som rejsegods genstande og dyr i overensstemmelse med almindelige befodringsbetingelser.

§ 3 Operatøren kan tillade befordring af køretøjer i forbindelse med befordring af passagerer i overensstemmelse med de særlige betingelser omtalt i almindelige befodringsbetingelser.

§ 4 Befordring af farligt gods som håndbagage, rejsegods samt i eller oven på køretøjer, som i overensstemmelse med dette kapitel befordres med bane, skal ske i overensstemmelse med reglement for international befordring af farligt gods med jernbane (RID).

Artikel 13

Kontrol

§ 1 Operatøren har ret til i tilfælde af alvorlig mistanke om manglende overholdelse af befodringsbetingelserne at kontrollere, om de befordrede genstande (håndbagage, rejsegods, køretøjer, herunder deres last) og dyr lever op til befodringsbetingelserne, når love og regler i den stat, hvor kontrollen skal finde sted, ikke forbyder det. Passageren bør opfordres til at overvære kontrollen. Hvis denne ikke indfinder sig eller ikke kan kontaktes, skal operatøren tilkalde to uafhængige vidner.

§ 2 I tilfælde, hvor det konstateres at befodringsbetingelserne ikke har været overholdt, kan operatøren af passageren kræve betaling af de udgifter, som kontrollen har medført.

Artikel 14

Opfyldelse af administrative formaliteter

Passageren skal overholde de af told- og andre administrative myndigheder krævede formaliteter, når denne i forbindelse med sin befordring medbringer genstande (håndbagage, rejsegods, køretøjer, herunder deres last) og dyr. Passageren skal overvære undersøgelsen af disse genstande, medmindre love og regler i den enkelte stat indeholder undtagelse herfra.

Afsnit II

Håndbagage og dyr

Artikel 15

Opsyn

Det påhviler passageren at føre opsyn med den håndbagage og de dyr denne medbringer.

Afsnit III

Indskrevet rejsegods

Artikel 16

Forsendelse af rejsegods

- § 1 De kontraktlige forpligtelser i forbindelse med befordring af rejsegods skal godtgøres ved udlevering af et bagagebevis til passageren.
- § 2 Uden hensyn til artikel 22 kan hverken fravær, fejl ved eller tab af bagagebevis sætte spørgsmål ved, om aftale om befordringen af rejsegods eksisterer eller er gyldig, da aftalen altid er underlagt nærværende fælles regler.
- § 3 Bagagebeviset bekræfter, indtil det modsatte er bevist, indskrivningen af rejsegodset og betingelserne for befordringen.
- § 4 Indtil det modsatte er bevist, formodes det, at rejsegodset på det tidspunkt, det overtages af operatøren, er i uskadt stand og at antal og omfang af de enkelte kolli svarer til oplysningerne på bagagebeviset.

Artikel 17

Bagagebevis

- § 1 De almindelige befodringsbetingelser fastsætter udformning og indhold af bagagebeviset samt det sprog det skal trykkes på og de skrifttyper det skal udfyldes med. Artikel 7, § 5 gælder på tilsvarende vis.
- § 2 På bagagebeviset skal som minimum anføres:
- a) operatøren eller operatørerne;
 - b) oplysning om at befordringen, uanset enhver modstående bestemmelse, sker i henhold til nærværende fælles regler; dette kan ske ved angivelsen CIV;
 - c) enhver anden angivelse, der er nødvendig for at bevise de kontraktlige forpligtelser i forbindelse med befordring af rejsegods og gøre det muligt for passageren at gøre sine krav gældende i henhold til befodringskontrakten.
- § 3 Passageren bør ved modtagelsen af bagagebeviset sikre sig, at det er udfærdiget efter dennes anvisning.

Artikel 18

Indskrivning og befordring

- § 1 Medmindre andet er fastsat i almindelige betingelser for befordring, kan indskrivning af rejsegods kun finde sted mod forevisning af gyldig rejsehjemmel til bestemmelsesstationen. Derudover sker indskrivning i henhold til gældende regler på indskrivningsstedet.
- § 2 Når almindelige betingelser for befordring fastsætter, at rejsegods kan modtages til befordring uden forevisning af rejsehjemmel, gælder bestemmelserne i nærværende fælles regler, der fastsætter passagerens rettigheder og forpligtelser med hensyn til dennes rejsegods, på tilsvarende vis for afsenderen af rejsegods.
- § 3 Operatøren kan sende rejsegods med et andet tog eller med et andet befodringsmiddel og ad en anden rejserute end den, der benyttes af passageren.

Artikel 19

Betaling af prisen for befordring af rejsegods

Medmindre anden aftale er indgået mellem passageren og operatøren, skal prisen for befordringen af rejsegodset erlægges ved indskrivningen.

Artikel 20

Mærkning af rejsegods

Passageren skal på hver kolli på et let synligt sted og tilstrækkelig tydeligt og så det ikke kan udviskes angive:

- a) navn og adresse
- b) bestemmelsessted.

Artikel 21

Råderet over rejsegods

§ 1 Hvis omstændighederne tillader det og regler udstedt af told- og andre administrative myndigheder ikke er til hinder herfor, kan passageren anmode om at få tilbageleveret sit rejsegods på afsendelsesstedet mod aflevering af bagagebeviset og, når det er foreskrevet i almindelige befordringsbetingelser, mod forevisning af rejsehjemmel.

§ 2 De almindelige befordringsbetingelser kan fastsætte andre regler angående retten til at råde over rejsegods, særlig med hensyn til ændring af bestemmelsesstedet og eventuelle økonomiske konsekvenser, der skal bæres af passageren.

Artikel 22

Udlevering

§ 1 Udlevering af rejsegods sker mod aflevering af bagagebeviset og, i givet fald, mod betaling af de på forsendelsen hvilende omkostninger. Operatøren er berettiget men ikke forpligtet til at kontrollere, at indehaveren af bagagebeviset er berettiget til at modtage rejsegodset.

§ 2 Sidestillet med udlevering til indehaveren af bagagebeviset er, når det sker efter de på bestemmelsesstedet gældende forskrifter:

- a) udlevering af rejsegods til told- eller skattemyndigheder i deres ekspeditions- eller lagerlokaler, når disse ikke står under operatørens opsyn;
- b) at overgive levende dyr til en tredjepart.

§ 3 Indehaveren af bagagebeviset kan forlange rejsegodset udleveret på bestemmelsesstedet, så snart den aftalte tid og, i givet fald, den fornødne tid til behandling hos told- og andre administrative myndigheder, er forløbet.

§ 4 Hvis bagagebeviset ikke afleveres, er operatøren kun forpligtet til at udlevere rejsegodset til den der godtgør sin ret hertil; hvis dette ikke sker på fyldestgørende måde, kan operatøren forlange, at der stilles kaution.

§ 5 Rejsegodset udleveres på det bestemmelsessted, hvortil det er indskrevet.

§ 6 Indehaveren af bagagebeviset, til hvem rejsegodset ikke er udleveret, kan kræve påtegning på bagagebeviset af dato og tidspunkt for kravet om udlevering i overensstemmelse med § 3.

§ 7 Rettighedshaveren kan nægte at modtage rejsegodset, hvis operatøren ikke efterkommer dennes anmodning om at foretage en undersøgelse af rejsegodset for at konstatere en påstået skade.

§ 8 I øvrigt sker udlevering af rejsegods efter de på bestemmelsesstedet gældende forskrifter.

Afsnit IV

Køretøjer

Artikel 23

Befordringsbetingelser

De særlige bestemmelser vedrørende befordring af køretøjer indeholdt i almindelige befordringsbetingelser, fastsætter i særlig grad betingelser vedrørende adgang til befordring, indskrivning, lastning og befordring, losning og udlevering samt passagerens forpligtelser.

Artikel 24

Befordringsbevis

§ 1 De kontraktlige forpligtelser vedrørende befordring af køretøjer skal godtgøres ved udlevering af et befordringsbevis til passageren.

Befordringsbeviset kan være integreret i passagerens rejsehjemmel.

§ 2 De særlige betingelser for befordring af køretøjer, som er indeholdt i almindelige befordringsbetingelser, fastsætter udformning og indhold af befordringsbeviset samt sprog det skal trykkes på og skrifttyper det skal udfyldes med. Artikel 7, § 5 gælder på tilsvarende vis.

§ 3 På befordringsbeviset skal som minimum anføres:

- a) operatøren eller operatørerne;
- b) oplysning om at befordringen sker i henhold til nærværende fælles regler, uanset enhver modstående bestemmelse; dette kan ske ved angivelsen CIV;
- c) enhver anden angivelse, der er nødvendig for at bevise de kontraktlige forpligtelser vedrørende befordring af køretøjer, og gøre det muligt for passageren at gøre sine krav gældende i henhold til befordringskontrakten.

§ 4 Passageren bør ved modtagelsen af befordringsbeviset sikre sig, at det er udfærdiget efter dennes anvisning.

Artikel 25

Gældende retsregler

Med forbehold for de bestemmelser der er nævnt i nærværende afsnit, gælder de bestemmelser der er nævnt i afsnit III angående befordring af rejsegods for befordring af køretøjer.

Kapitel IV

Operatørens ansvar

Afsnit I

Ansvar i tilfælde af passagerers død eller tilskadekomst

Artikel 26

Ansvarsgrundlag

§ 1 Operatøren er ansvarlig for skader, som medfører passagerens død, tilskadekomst eller enhver anden fysisk eller psykisk skade, og som er forårsaget af et ulykkestilfælde i forbindelse med jernbanedriften, medens passageren befinder sig i, stiger op i eller stiger af en jernbanevogn, uden hensyn til hvilken jernbaneinfrastruktur der benyttes.

§ 2 Operatøren fritages for dette ansvar:

- a) hvis ulykkestilfældet er forårsaget af uden for jernbanedriften værende forhold, som operatøren trods anvendelsen af den omhu, som forholdene krævede, ikke har kunnet undgå, og hvis følger denne ikke har kunnet afværge;
- b) i det omfang ulykken skyldes en fejl fra passagerens side;
- c) hvis ulykkestilfældet skyldes tredjeparts handling, som operatøren trods anvendelsen af den omhu, som forholdene krævede, ikke har kunnet undgå og hvis konsekvenser ikke kunne afværges; en anden virksomhed, der benytter den samme jernbaneinfrastruktur, betragtes ikke som tredjepart; regresretten er ikke berørt.

§ 3 Hvis ulykkestilfældet skyldes tredjeparts handling og hvis operatøren dette til trods ikke kan fritages helt for sit ansvar i overensstemmelse med § 2, litra c), bærer denne hele ansvaret inden for rammerne af nærværende fælles regler og uden hensyn til eventuel regres over for tredjeparten.

§ 4 Nærværende fælles regler berører ikke det ansvar, der kan påhvile operatøren i de tilfælde, der ikke er omtalt i § 1.

§ 5 Når en befordring, der er genstand for en enkelt befordringskontrakt, udføres af flere efterfølgende operatører, påhviler ansvaret for passagerers død eller tilskadekomst den operatør, der i henhold til befordringskontrakten udfører befordringen under hvilken ulykken skete. Når denne befordring ikke udføres af operatøren, men af en stedfortrædende operatør, hæfter de to operatører solidarisk i henhold til nærværende fælles regler.

Artikel 27

Skadeserstatning ved død

§ 1 I tilfælde af passagerens død omfatter erstatningen:

- a) nødvendige udgifter som følge af dødsfaldet, særlig med hensyn til transport af afdøde og begravelse;
- b) hvis døden ikke er indtruffet straks, den i artikel 28 fastsatte skadeserstatning.

§ 2 Hvis afdøde havde eller i fremtiden ville have haft lovmæssig forsørgerpligt over for personer, der ved dødsfaldet mister deres forsørger, skal disse ligeledes have erstatning for dette tab. Søgsmål vedrørende skadeserstatning fra personer, som afdøde forsørgede, uden at være lovmæssig forpligtet, er underlagt national ret.

Artikel 28

Skadeserstatning ved tilskadekomst

Ved passagerens tilskadekomst eller enhver anden fysisk eller psykisk skade omfatter skadeserstatningen:

- a) nødvendige udgifter, især til behandling og transport;
- b) erstatning for tab på grund af helt eller delvis tabt arbejdsevne eller forøgede behov.

Artikel 29

Erstatning for andre former for legemsbeskadigelse

Det afgøres efter national ret om og i hvilket omfang operatøren skal yde erstatning for andre former for legemsbeskadigelse end de der er omfattet af artiklerne 27 og 28.

Artikel 30

Skadeserstatningens form og størrelse ved død eller tilskadekomst

- § 1 Den i artiklerne 27, § 2 og 28 litra b) nævnte erstatning ydes i form af et samlet beløb. Såfremt den tilskadekomne passager eller de ifølge artikel 27, § 2 berettigede personer kræver udbetaling af en løbende ydelse og dette er muligt ifølge national ret, betales erstatningen dog i denne form.
- § 2 Størrelsen af den erstatning som skal ydes i henhold til § 1 afgøres efter national ret. Ved anvendelsen af nærværende fælles regler er dog for hver passager fastsat en øvre grænse på 175.000 regningsenheder som et samlet beløb eller en hertil svarende årlig ydelse, såfremt den øvre grænse ifølge national ret er et lavere beløb.

Artikel 31

Andre transportmidler

- § 1 Med forbehold for § 2 finder bestemmelserne om ansvar ved passagerers død eller tilskadekomst ikke anvendelse på skader, som forvoldes under befordring, der i henhold til befordringskontrakten ikke er jernbanebefordring.
- § 2 Bliver jernbanevogne befordret med færge, finder bestemmelserne om ansvar ved passagerers død eller tilskadekomst dog anvendelse på de af artikel 26, § 1 og artikel 33 § 1 omfattede skader, som skyldes en ulykke i forbindelse med jernbanedriften, medens passageren befinder sig i, stiger op i eller stiger af en jernbanevogn.
- § 3 Når jernbanedriften undtagelsesvis er midlertidig indstillet og passagererne bliver befordret med et andet transportmiddel, er operatøren ansvarlig i medfør af nærværende fælles regler.

Afsnit II

Ansvar ved manglende overholdelse af køreplanen

Artikel 32

Ansvar i tilfælde af aflysning af tog, forsinkelse eller svigtende forbindelse

- § 1 Operatøren er ansvarlig over for passageren for skade som følge af, at rejsen på grund af aflysning, forsinkelse eller svigtende forbindelse ikke kan fortsættes samme dag, eller at det ikke er rimeligt at kræve fortsættelse af rejsen samme dag under de givne omstændigheder. Erstatningen omfatter rimelige udgifter til logi samt rimelige udgifter til underretning af personer, som venter på passageren.
- § 2 Operatøren fritages for dette ansvar, når aflysningen, forsinkelsen eller svigtende forbindelse skyldes en af følgende grunde:
- a) uden for jernbanedriften værende forhold, som operatøren trods anvendelsen af den omhu, som forholdene krævede, ikke har kunnet undgå, og hvis følger denne ikke har kunnet afværge,
 - b) en fejl fra passagerens side eller
 - c) tredjeparts handling, som operatøren trods anvendelsen af den omhu, som forholdene krævede, ikke kunne undgå og hvis konsekvenser ikke kunne afværges; en anden virksomhed, der benytter den samme jernbaneinfrastruktur betragtes ikke som tredjepart; regresretten er ikke berørt.

§ 3 National ret afgør om og i hvilket omfang operatøren skal betale skadeserstatning for andre tab end de der er omtalt i § 1. Denne bestemmelse berører ikke artikel 44.

Afsnit III

Ansvar for håndbagage, dyr, rejsegods og køretøjer

Del 1

Håndbagage og dyr

Artikel 33

Ansvar

§ 1 I tilfælde af passagerers død eller tilskadekomst er operatøren desuden ansvarlig for skade som følge af helt eller delvist tab eller beskadigelse af de genstande, som passageren enten havde på sig eller medbragte som håndbagage; dette gælder også dyr, som passageren medbragte. Artikel 26 anvendes analogt.

§ 2 I øvrigt er operatøren kun ansvarlig for skade som følge af helt eller delvist tab eller beskadigelse af genstande, håndbagage eller dyr, som passageren skal holde opsyn med i henhold til artikel 15, hvis skaden skyldes en fejl fra operatørens side. De andre artikler i Afsnit IV, med undtagelse af artikel 51, og afsnit VI gælder ikke i dette tilfælde.

Artikel 34

Begrænsning af skadeserstatning i tilfælde af tab eller beskadigelse af genstande

Når operatøren er ansvarlig i medfør af artikel 33, § 1 skal denne betale erstatning indtil et beløb på 1.400 regningsenheder til hver passager.

Artikel 35

Fritagelse for ansvar

Operatøren er ikke ansvarlig over for passageren for skader der skyldes, at passageren ikke overholder forskrifter fra told- og andre administrative myndigheder.

Del 2

Rejsegods

Artikel 36

Grundlag for ansvar

§ 1 Operatøren er ansvarlig for skade der skyldes helt eller delvist tab eller beskadigelse af rejsegods fra operatørens overtagelse til udleveringen, samt for forsinket udlevering.

§ 2 Operatøren fritages for dette ansvar i det omfang tabet, beskadigelsen eller den forsinkede levering skyldes en fejl fra passagerens side, en ordre fra denne der ikke er foranlediget af en fejl fra operatørens side, en fejl ved selve rejsegodset, eller forhold som operatøren ikke kunne undgå og hvis konsekvenser operatøren ikke kunne forebygge.

§ 3 Operatøren fritages for dette ansvar i tilfælde af at tabet eller beskadigelsen skyldes de særlige risici, der er forbundet med en eller flere af nedenfor nævnte forhold:

- a) manglende eller mangelfuld emballage;
- b) rejsegodsets særlige beskaffenhed;
- c) forsendelse som rejsegods af genstande, som er udelukket fra befordring.

Artikel 37

Bevisbyrde

§ 1 Beviset for at tabet, beskadigelsen eller den forsinkede levering er forårsaget af en af de i artikel 36, § 2 omhandlede forhold, påhviler operatøren.

§ 2 Godtgør operatøren, at tabet eller beskadigelsen efter omstændighederne i det pågældende tilfælde har kunnet skyldes en eller flere af de i artikel 36, § 3 omhandlede særlige risici, formodes dette at være tilfældet. Rettighedshaveren har dog ret til at bevise, at skaden ikke helt eller delvis skyldes en af disse risici.

Artikel 38

Efterfølgende operatører

Når en befordring, der er genstand for en enkelt befordringskontrakt, udføres af flere efterfølgende operatører, er hver operatør, som overtager rejsegodset sammen med bagagebeviset eller køretøjet sammen med befordringsbeviset, hvad angår befordringen af rejsegodset eller af køretøjerne part i befordringskontrakten i overensstemmelse med betingelserne på bagagebeviset eller på befordringsbeviset og skal påtage sig de hermed forbundne forpligtelser. I så tilfælde er hver operatør ansvarlig for udførelsen af befordringen på den samlede strækning indtil udleveringen.

Artikel 39

Stedfortrædende operatør

- § 1 Når operatøren, helt eller delvis, har overdraget udførelsen af befordringen til en stedfortrædende operatør, hvad enten dette sker i henhold til en i befordringskontrakten nævnt rettighed eller ej, er operatøren alligevel ansvarlig for hele befordringen.
- § 2 Alle bestemmelser i nærværende fælles regler omhandlende ansvar for operatøren gælder ligeledes for en stedfortrædende operatør for den del af befordringen denne udfører. Artikel 48 og 52 gælder i forbindelse med søgsmål mod ansatte og alle andre personer, som den stedfortrædende operatør benytter til at udføre befordringen.
- § 3 Enhver særaftale, gennem hvilken operatøren påtager sig forpligtelser, som ikke pålægges i henhold til nærværende fælles regler, eller giver afkald på rettigheder, som gives gennem disse fælles regler, har ikke gyldighed i forhold til en stedfortrædende operatør, der ikke udtrykkeligt og i skriftlig form har accepteret denne. Hvad enten den stedfortrædende operatør har accepteret denne aftale eller ej, er operatøren stadig bundet af sine forpligtelser eller de afkald, der er en følge af den omtalte særaftale.
- § 4 Når og for så vidt operatøren og den stedfortrædende operatør er ansvarlige, hæfter de solidarisk.
- § 5 Det samlede beløb, der skal betales i erstatning af operatøren, den stedfortrædende operatør, samt af deres ansatte og andre personer, som de benytter til at udføre befordringen, kan ikke overstige det maksimumbeløb, der er omtalt i nærværende fælles regler.
- § 6 Nærværende artikel berører ikke retten til regres, der kan være mellem operatøren og den stedfortrædende operatør.

Artikel 40

Formodning om tab

- § 1 Rettighedshaveren kan uden at skulle fremlægge yderligere beviser, betragte et kolli rejsegods som tabt, hvis det ikke er udleveret eller stillet til dennes disposition fjorten dage efter, at det blev forlangt udleveret i henhold til artikel 22, § 3.
- § 2 Genfindes et som tabt betragtet kolli rejsegods inden et år efter, at det blev forlangt udleveret, skal operatøren underrette rettighedshaveren, såfremt dennes adresse kendes eller kan fremskaffes.
- § 3 Rettighedshaveren kan inden tredive dage efter modtagelsen af den i § 2 omtalte meddelelse forlange, at rejsegodset skal udleveres. I dette tilfælde skal rettighedshaveren betale befordringsomkostningerne fra afsendelsesstedet til det sted, hvor udleveringen finder sted, og tilbagebetale den modtagne erstatning med fradrag, i givet fald, af de i denne indbefattede omkostninger. Retten til erstatning for forsinket levering efter artikel 43 berøres dog ikke heraf.
- § 4 Hvis det genfundne rejsegods ikke kræves udleveret inden for den i § 3 fastsatte frist eller hvis det genfindes mere end et år efter kravet om udlevering, råder operatøren over det i henhold til gældende love og forskrifter på det sted, hvor rejsegodset befinder sig.

Artikel 41

Erstatning ved tab

- § 1 Ved helt eller delvist tab af rejsegods skal operatøren uden nogen yderligere skadeserstatning betale:
- a) hvis skadens størrelse er påvist, en hertil svarende erstatning, som dog ikke kan overstige 80 regningsenheder pr. kilogram manglende bruttovægt eller 1.200 regningsenheder pr. kolli rejsegods;
 - b) hvis skadens størrelse ikke er påvist, en affindelsessum på 20 regningsenheder pr. kilogram manglende bruttovægt eller 300 regningsenheder pr. kolli rejsegods.

Det bestemmes i almindelige befordringsbetingelser, om der skal ydes erstatning pr. manglende kilogram eller pr. kolli rejsegods.

- § 2 Desuden skal operatøren tilbagebetale fragten og andre beløb, der er betalt i forbindelse med befordringen af det tabte rejsegods, samt toldafgifter eller andre allerede erlagte afgifter.

Artikel 42

Erstatning ved beskadigelse

§ 1 Ved beskadigelse af rejsegods skal operatøren uden nogen yderligere skadeserstatning betale erstatning svarende til rejsegodsets værdiforringelse.

§ 2 Erstatningen kan ikke overstige:

- a) hvis det samlede rejsegods er forringet i værdi ved beskadigelsen, det beløb, som skulle betales ved fuldstændigt tab;
- b) hvis kun en del af rejsegodset er forringet i værdi ved beskadigelsen, det beløb, som skulle betales, hvis den værdiforringede del var gået tabt.

Artikel 43

Erstatning ved forsinket levering

§ 1 Ved forsinket levering af rejsegods skal operatøren for hver påbegyndt fireogtyve timer regnet fra det tidspunkt, da rejsegodset blev forlangt udleveret, dog højst for fjorten dage, betale:

- a) hvis rettighedshaveren påviser, at der er opstået en skade, herunder en beskadigelse, en erstatning svarende til skadens størrelse indtil maksimum 0,80 regningsenheder pr. kilogram af rejsegodsets bruttovægt eller på 14 regningsenheder pr. kolli, der er leveret for sent;
- b) hvis rettighedshaveren ikke påviser, at der er opstået en skade, en affindelsessum på 0,14 regningsenheder pr. kilogram af rejsegodsets bruttovægt eller på 2,80 regningsenheder pr. kolli, der er for sent leveret.

Det bestemmes i almindelige befordringsbetingelser, om der skal ydes erstatning pr. kilogram eller pr. kolli rejsegods.

§ 2 Ved fuldstændigt tab af rejsegods ydes der ikke erstatning efter § 1 samtidig med den i artikel 41 omhandlede erstatning.

§ 3 Ved delvist tab af rejsegods ydes erstatning efter § 1 for den del, der ikke er gået tabt.

§ 4 Ved beskadigelse af rejsegods, der ikke er en følge af forsinket levering, ydes erstatning efter § 1 eventuelt samtidig med den i artikel 42 omhandlede erstatning.

§ 5 I intet tilfælde kan erstatningen efter § 1 sammen med de i artiklerne 41 og 42 omhandlede erstatninger overstige den erstatning, som skulle ydes, hvis rejsegodset var gået fuldstændigt tabt.

Afsnit 3

Køretøjer

Artikel 44

Erstatning ved forsinkelse

§ 1 Hvis et køretøj på grund af en omstændighed, der kan tilskrives operatøren, bliver læsset for sent eller bliver leveret for sent, skal operatøren, når rettighedshaveren beviser, at der derved er opstået en skade, betale en erstatning, hvis størrelse ikke overstiger befordringsprisen.

§ 2 Hvis rettighedshaveren giver afkald på befordringskontrakten, i tilfælde af forsinket læsning af en grund der kan tilskrives operatøren, tilbagebetales befordringsprisen til rettighedshaver. Desuden kan denne, når det påvises at forsinkelsen har medført en skade, forlange en erstatning, hvis størrelse ikke overstiger befordringsprisen.

Artikel 45

Erstatning ved tab

Ved helt eller delvist tab af et køretøj beregnes den erstatning, som for den påviste skade skal betales til rettighedshaveren, efter køretøjets normale handelsværdi. Denne kan ikke overstige 8.000 regningsenheder. En påhængsvogn med eller uden last betragtes som et selvstændigt køretøj.

Artikel 46

Ansvar i forbindelse med andre genstande

§ 1 Med hensyn til andre genstande efterladt i køretøjet eller som befinder sig i bagagerum (f.eks. bagage- eller skibokse), der er solidt fastgjort til køretøjet, er operatøren kun ansvarlig for skade forvoldt på grund af fejl fra dennes side. Den samlede erstatning kan ikke overstige 1.400 regningsenheder.

§ 2 For så vidt angår genstande fastgjort uden på køretøjet, herunder de bagagebokse, der er omtalt i § 1, er operatøren kun ansvarlig, hvis det kan bevises, at skaden skyldes en handling eller undladelse, som transportøren har begået, enten for med forsæt at forvolde en sådan skade, eller uden omtanke og vel vidende, at en sådan skade sandsynligvis ville ske.

Artikel 47

Gældende retsregler

Med forbehold for bestemmelserne i nærværende afsnit gælder bestemmelserne om ansvar for rejsegods i afsnit 2 for køretøjer.

Afsnit IV

Fælles bestemmelser

Artikel 48

Bortfald af ret til påberåbelse af begrænset ansvar

Begrænsning af ansvar som fastsat i nærværende fælles regler samt de bestemmelser i national lovgivning, der begrænser erstatningernes størrelse til et bestemt beløb, gælder ikke, hvis det bevises, at skaden skyldes en handling eller undladelse, som transportøren har begået, enten for med forsæt at forvolde en sådan skade, eller uden omtanke og vel vidende, at en sådan skade sandsynligvis ville ske.

Artikel 49

Omregning og renter

- § 1 Når beregningen af erstatningen indebærer omregning af beløb udtrykt i fremmed valuta, sker omregningen i overensstemmelse med den kurs, der gælder på dagen og stedet for betaling af erstatningen.
- § 2 Rettighedshaveren kan kræve renter af erstatningen, beregnet som fem procent pro anno, regnet fra den dag klagen er fremsat i henhold til artikel 55 eller, hvis der ikke er fremsat nogen klage, fra den dag retsligt krav rejses.
- § 3 Dog beregnes renter, med hensyn til erstatninger i henhold til artikel 27 og 28, først fra den dag, da de begivenheder der tjener til udmåling af erstatningen er sket, hvis denne dag ligger senere end den dag, da klagen fremsættes eller retsligt krav rejses.
- § 4 For rejsegods betales kun renter, hvis erstatningen overstiger 16 regningsenheder pr. bagagebevis.
- § 5 Afleverer rettighedshaveren ikke, for så vidt angår rejsegods, inden for en fastsat passende frist de bilag til operatøren, der er nødvendige for en endelig afgørelse af klagen, påløber ingen renter fra udløbet af denne frist og indtil afleveringen af bilagene.

Artikel 50

Ansvar i tilfælde af atomuheld

Operatøren er fritaget for det ansvar, som påhviler denne efter nærværende fælles regler, når skaden er forårsaget af et atomuheld, og den, der driver atomanlægget eller en stedfortræder for denne, hæfter for skaden ifølge en stats love og forskrifter om ansvar på kerneenergiområdet.

Artikel 51

Personer som operatøren er ansvarlig for

Operatøren er ansvarlig for sit personale og andre personer, som denne benytter til at udføre befordringen, når dette personale eller disse personer udøver deres hverv. Infrastrukturforvalterne af de strækninger, hvor befordringen foregår, betragtes som personer operatøren benytter for at få udført befordringen.

Artikel 52

Andre søgsmål

- § 1 I alle tilfælde hvor de fælles regler finder anvendelse, kan et erstatningssøgsmål mod operatøren, uanset på hvilket grundlag det hviler, kun anlægges i henhold til de betingelser og begrænsninger, der findes i fælles regler.
- § 2 Det samme gælder for ethvert søgsmål mod personalet og andre personer, for hvilke operatøren er ansvarlig efter artikel 51.

Kapitel V

Passagerens ansvar

Artikel 53

Særlige principper i forbindelse med ansvar

Passageren er ansvarlig over for operatøren for enhver skade:

a) der skyldes tilsidesættelse af de forpligtelser der gælder i medfør af

1. artiklerne 10, 14 og 20,
2. de særlige bestemmelser vedrørende befordring af køretøjer indeholdt i almindelige befordringsbetingelser, eller
3. Reglement for international befordring af farligt gods med jernbane (RID),

eller

b) som skyldes genstande eller dyr, som passageren medbringer,

medmindre passageren beviser, at skaden er forårsaget af forhold, der ikke kunne undgås og hvis konsekvenser ikke kunne afværges, på trods af at denne udviste den agtpågivenhed, der kræves af en ansvarsbevidst rejsende. Denne bestemmelse berører ikke det ansvar der påhviler operatøren i medfør af artiklerne 26 og 33, § 1.

Kapitel VI

Udøvelse af rettigheder

Artikel 54

Vurdering af delvist tab eller beskadigelse

§ 1 Når operatøren opdager eller formoder eller rettighedshaveren hævder, at en genstand, der er befordret af operatøren (rejsegods, køretøjer) er gået delvis tabt eller er blevet beskadiget, skal operatøren straks, og om muligt i overværelse af rettighedshaveren, udfærdige en rapport over, alt efter skadens art, genstandens tilstand og, så vidt muligt, skadens omfang, dens årsag og tidspunktet for dens opståen.

§ 2 En kopi af denne rapport skal udleveres gratis til rettighedshaveren.

§ 3 Hvis indholdet i rapporten ikke kan godkendes af rettighedshaveren, kan denne forlange, at rejsegodsets eller køretøjets tilstand samt skadens årsag og økonomiske omfang vurderes af en af kontraktparterne udpeget eller en beskikket sagkyndig. Fremgangsmåden retter sig efter love og bestemmelser i den stat, hvor vurderingen finder sted.

Artikel 55

Klager

§ 1 Klager vedrørende operatørens ansvar for passagerers død og tilskadekomst skal indgives skriftligt til den operatør, mod hvem der kan anlægges søgsmål. I tilfælde af en befordring, der er genstand for en enkelt befordringskontrakt og som udføres af efterfølgende operatører, kan klager ligeledes fremsættes over for den første eller den sidste operatør samt over for den operatør, der i den stat, hvor passageren har ophold eller sin normale adresse, har sit hovedsæde eller den filial eller afdeling, som har indgået befordringskontrakten.

§ 2 Andre klager vedrørende befordringskontrakten skal indgives skriftligt til den operatør, der er omtalt i artikel 56, §§ 2 og 3.

§ 3 De bilag, som rettighedshaveren finder det nyttigt at vedlægge sin klage, skal fremlægges enten i original eller i kopi, i givet fald behørigt attesteret, hvis operatøren kræver det. Når klagen er afgjort kan operatøren kræve at få udleveret rejsehjemlen, bagagebeviset og befordringsbeviset.

Artikel 56

Operatører mod hvilke der kan anlægges søgsmål

§ 1 Søgsmål på grundlag af operatørens ansvar for passagerers død eller tilskadekomst kan kun anlægges mod den ifølge artikel 26, § 5 ansvarlige operatør.

§ 2 Med forbehold for § 4 kan andre søgsmål fra passagerer baseret på befordringskontrakten kun anlægges mod den første eller sidste operatør eller mod den operatør, som udførte befordringen på den strækning, hvor begivenheden fandt sted, der er årsag til søgsmålet.

§ 3 I tilfælde af at befordringen udføres af efterfølgende operatører, kan der i henhold til § 2 rejses søgsmål mod den operatør, der skal udlevere rejsegodset eller køretøjet, når denne med sit samtykke er påført bagagebeviset eller befordringsbeviset, selv om denne ikke har modtaget rejsegodset eller køretøjet.

- § 4 Søgsmål om tilbagebetaling af et i henhold til befordringskontrakten betalt beløb kan anlægges mod den operatør, der har opkrævet beløbet, eller mod den, på hvis vegne det er opkrævet.
- § 5 Søgsmål kan anlægges mod en anden operatør end de i §§ 2 og 4 omtalte, når det fremkommer som kontrasøgsmål eller indsigelse i en sag vedrørende et hovedsøgsmål på grundlag af samme befordringskontrakt.
- § 6 I det omfang nærværende fælles regler gælder for en stedfortrædende operatør, kan søgsmål ligeledes anlægges mod denne.
- § 7 Hvis sagsøgeren har valget mellem flere operatører, ophører retten til at vælge, så snart der er anlagt søgsmål mod en af disse; dette gælder ligeledes, hvis sagsøgeren har valget mellem en eller flere operatører og en stedfortrædende operatør.

Artikel 57

Værneting

- § 1 Søgsmål på grundlag af nærværende fælles regler kan indbringes for domstole i medlemslandene udpeget i fuld enighed af parterne eller for en domstol i det medlemsland, på hvis område den sagsøgte har ophold eller har sin normale adresse, har sit hovedsæde eller den filial eller den afdeling, der har indgået befordringskontrakten. Der kan ikke anlægges søgsmål ved andre domstole.
- § 2 Når et søgsmål i henhold til nærværende fælles regler er til behandling ved en kompetent domstol i henhold til § 1, eller når der i en sådan sag er afsagt dom af en sådan domstol, kan der ikke anlægges nyt søgsmål i samme sag mellem de samme parter, medmindre den afgørelse, der er truffet af domstolen ved hvilken det første søgsmål blev anlagt, ikke kan gennemføres i den stat, hvor det ny søgsmål anlægges.

Artikel 58

Bortfald af søgsmål i tilfælde af død og tilskadekomst

- § 1 Ethvert søgsmål fra rettighedshaveren på grundlag af operatørens ansvar for passagerers død eller tilskadekomst bortfalder, hvis denne ikke inden for tolv måneder efter at være blevet bekendt med skaden, anmelder passagerens ulykkestilfælde til en af de operatører, til hvilken klage kan fremsættes i medfør af artikel 55, § 1. Hvis rettighedshaveren anmelder ulykken mundtligt til operatøren, skal denne anerkende modtagelsen af den mundtlige anmeldelse.
- § 2 Søgsmålet bortfalder dog ikke, hvis:
- a) rettighedshaveren inden for den i § 1 nævnte frist fremsætter en klage over for en af de i artikel 55, § 1 nævnte operatører;
 - b) den ansvarlige operatør inden for den i § 1 nævnte frist ad anden vej har fået kendskab til passagerens ulykkestilfælde;
 - c) undladelse eller forsinkelse af anmeldelsen af ulykkestilfældet skyldes omstændigheder, som ikke kan tillægges rettighedshaveren;
 - d) rettighedshaveren beviser, at ulykkestilfældet skyldes en fejl fra operatørens side.

Artikel 59

Bortfald af søgsmål hidrørende fra befordring af rejsegods

- § 1 Ved rettighedshaverens modtagelse af rejsegodset bortfalder ethvert fra befordringskontrakten stammende søgsmål mod operatøren for delvist tab, beskadigelse eller forsinket levering.
- § 2 Søgsmålet bortfalder dog ikke:
- a) ved delvist tab eller ved beskadigelse, hvis
 - 1. tabet eller beskadigelsen er blevet vurderet efter artikel 54 inden rettighedshaverens modtagelse af rejsegodset;
 - 2. den vurdering, der skulle være sket efter artikel 54, alene på grund af operatørens fejl ikke er blevet foretaget;
 - b) ved ikke synlig skade, som først fastslås efter rettighedshaverens modtagelse af rejsegodset, hvis denne

1. forlanger vurdering af skaden i henhold til artikel 54 straks efter at skaden er opdaget og senest tre dage efter modtagelsen af rejsegodset, og
 2. herudover beviser, at skaden er sket i tiden mellem operatørens overtagelse og udleveringen;
- c) ved forsinket levering, når rettighedshaveren inden enogtyve dage fremsætter sit krav over for en af de i artikel 56, § 3 nævnte operatører;
- d) når rettighedshaveren beviser, at skaden skyldes en fejl fra operatørens side.

Artikel 60

Forældelse

§ 1 Erstatningssøgsmål på grundlag af operatørens ansvar for passagerers død og tilskadekomst forældes:

- a) for passageren, efter tre år regnet fra dagen efter ulykkestilfældet;
- b) for andre rettighedshavere, efter tre år regnet fra dagen efter passagerens død, dog senest efter fem år regnet fra dagen efter ulykkestilfældet.

§ 2 Andre søgsmål stammende fra befordringskontrakten forældes efter et år. Forældelsen indtræder dog først efter to år, når det drejer sig om søgsmål i anledning af en skade, der skyldes en handling eller en undladelse begået enten for med hensigt at forvolde en sådan skade, eller uden omtanke og vel vidende at en sådan skade sandsynligvis ville ske.

§ 3 Forældelsesfristen efter § 2 løber for søgsmål:

- a) om erstatning for fuldstændigt tab: fra fjortende dag efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 22, § 3;
- b) om erstatning for delvist tab, beskadigelse eller forsinket levering: fra den dag, da udleveringen har fundet sted;
- c) i alle andre tilfælde vedrørende befordring af passagerer: fra den dag rejsehjemlens gyldighed udløber.

Den dag, fra hvilken forældelsen begynder, medregnes aldrig i fristen.

§ 4 Ved skriftlig klage med den nødvendige dokumentation som bilag i henhold til artikel 55, suspenderes forældelsesfristen indtil den dag, da operatøren skriftligt afviser klagen og tilbagesender de vedlagte bilag. Hvis klagen delvist bliver imødekommet, begynder forældelsesfristen igen at løbe for den omstridte del af klagen. Bevisbyrden for klagens modtagelse eller besvarelse og for tilbagesendelse af bilag har den part, som påberåber sig disse forhold. Yderligere klager vedrørende samme sag suspenderer ikke forældelsesfristen.

§ 5 Et forældet søgsmål kan ikke længere anlægges, hverken som kontrasøgsmål eller indsigelse.

§ 6 I øvrigt gælder national ret for suspension og afbrydelse af forældelsesfristen.

Kapitel VII

Operatørernes indbyrdes forhold

Artikel 61

Fordeling af befordringsprisen

§ 1 Hver operatør skal betale de andre deltagende operatører den andel, der tilkommer dem, af en befordringspris, som enten er opkrævet eller skulle have været opkrævet. Afregningsmetoden fastsættes efter aftale mellem operatørerne.

§ 2 Artikel 6, § 3, artikel 16, § 3 og artikel 25 gælder ligeledes vedrørende forhold mellem efterfølgende operatører.

Artikel 62

Regresret

§ 1 Den operatør, der efter nærværende fælles regler har betalt en erstatning, har ret til regres over for de operatører, der har deltaget i befordringen efter følgende bestemmelser:

- a) den operatør, der har forårsaget skaden, er eneansvarlig for denne;
- b) hvis flere operatører har forårsaget skaden, hæfter hver af dem for den skade, som denne har forårsaget; er det ikke muligt at skelne, fordeles erstatningen mellem dem i henhold til litra c);

c) hvis det ikke kan bevises, hvem af operatørerne der har forårsaget skaden, fordeles erstatningen mellem samtlige operatører der har deltaget i befordringen, med undtagelse af dem som beviser, at skaden ikke er forvoldt af dem. Fordelingen sker i forhold til den del af befordringsprisen, der tilkommer hver enkelt operatør.

§ 2 Hvis en af disse operatører er insolvent, fordeles den ubetalte del, der påhviler denne, mellem alle de andre operatører, der har deltaget i befordringen i forhold til den del af befordringsprisen, der tilkommer hver enkelt.

Artikel 63

Fremgangsmåde ved regres

§ 1 Den operatør, hos hvem der søges regres efter artikel 62, kan ikke bestride retmæssigheden af den af den regressøgende operatør foretagne udbetaling, når erstatningen er retsligt fastsat, og operatøren, behørigt indstævnet, har haft mulighed for at intervenere i sagen. Domstolen i hovedsagen fastsætter frister for forkyndelse af stævning og intervention.

§ 2 Den regressøgende operatør skal søge regres mod alle operatører, med hvilke der ikke er opnået en mindelig ordning, under én og samme retssag; ellers fortabes regresretten over for de ikke indstævnede operatører.

§ 3 Domstolen skal afgøre alle de forelagte regressager ved én og samme dom.

§ 4 Den operatør, der ønsker at gøre sin regresret gældende, kan indbringe sagen for en domstol i den stat, hvor en af de operatører, der har deltaget i befordringen har sit hovedsæde eller den filial eller afdeling, der har indgået befordringskontrakten.

§ 5 Når søgsmålet skal anlægges mod flere operatører, kan den operatør der har regresret vælge, ved hvilken af de kompetente domstole i henhold til § 4 sagen skal indgives.

§ 6 Regressager kan ikke inddrages i erstatningssager, som er anlagt af rettighedshaver i henhold til befordringskontrakten.

Artikel 64

Aftaler om regres

Operatørerne kan frit aftale bestemmelser indbyrdes, der afviger fra artikel 61 og 62.